

ника; тягѣте по еднѣ прѣчицѣ подѣ всѣхъ-ты мѣстоименна и гы надпишѣте, въ какъвъ падежъ ся намира всако едно.

Каквы личны мѣстоименна знаете? Склонѣте лично-то мѣстоименне азъ въ доли-ты прѣдложения.

Единственный брой. *Азъ имаю едно куче. Куче-то ся радуетъ...* (кому?) *Куче-то слуша...* (кого?)

Множественный брой. *Мы имамъ едно куче. Куче-то ся радуетъ...* (кому?) *Куче-то слуша...* (кого?)

Замѣнѣте въ всѣхъ-ты тына прѣдложения 1-то лице на мѣстоименне-то съ 2-то и вардѣте долне-то правило:

Правило. *Личны-ты мѣстоимѣнна азъ и ты ед. брой дат. падежъ правятъ менѣ, ми; тебѣ, ти; вин. мене, мя; тебе ты. А мн. брой правятъ имъ. мы, ныне; вы, выне; дат. намъ, ни; вамъ, ви; вин. насъ, ны; васъ, вы.*

Братъ ми има коня. — Коня-тъ ся дава брату ми. — Коня-тъ слуша брата ми. Опредѣлѣте, въ каквы падежи ся намира дума-та *братъ* въ всѣхъ-ты тына прѣдложения? Обрѣнѣте тѣхъ думъ и въ мн. брой.

Замѣнѣте думъ-тѣ *братъ* и въ единственный и въ множественный брой съ лично-то мѣстоименне *той* или *онъ*. Кога склонявате това мѣстоименне вардѣте долне-то правило:

Правило. *Мѣстоимѣнна-та той, тѣа, то, или онъ, она, оно въ дат. падежъ ед. брой правятъ нему или му, ней или ѣ, нему или му; въ вин. падежъ него или го, неѣ или ѣѣ, него или го; а въ мн. брой правятъ имъ падежъ тѣа или они (за мѣж. родъ), тѣи или онѣ (за жен. и за ср. родъ); дат. тѣмъ или нимъ или имъ (и за трѣтѣ рода); вин. тѣхъ или нихъ или гы (и за трѣтѣ рода).*

55. *Расказываю, показываю, проказываю, приказываю, исказываю, казую.* Намѣрѣте коренный дѣлъ